

m

dy

KROTKIE ZEBRANIE
ZYCIA SŁUGI BOZEGO
BŁOGOSŁAWIONEGO
ANIOLA AUGUSTYNA
MAZZINGHI
czyli
pospolicie zwanego
ANGELINA

KAPŁANA Y WYZNAWCY
Zakonu Karmelitańskiego Dawney Obserwancyi
w Poczcie Błogosławionych
Od OYCA SWIĘTEGO

KLEMENSA XIII.

Roku 1761. Dnia 7. Marca

POLICZONEGO.

—*—*—*—*—*—*—
W KRAKOWIE

Drukarni Seminarium Biskupiego Akademickiego

Sicut Angelus DEI 1. Reg. c. 19. V. 9.
Jako Anioł Boski Z Księg. 1. Krol. Rozd. 19. wier. 9.

Sicut in Caelo sunt novem Ordines Angelorum, sic sunt in hoc Mundo novem modi bonae vitae, correspondentes novem Ordinibus Angelorum. Primus gradus bonae vitae, afflictio penitentiae. Secundus gradus, devotio spiritualis afflictioni dedita, quando tales decedunt, collocantur in Ordine Archangelorum. Tertius, miseratio addita afflictioni & devotioni: tales in Ordine Principatus. Quartus, Patientia in Ordine Potestatum. Quintus, concordia proximorum. Sextus, Praefidentia in Ordine Dominationum. Septimus Paupertas cum Thronis. Math. 19. Sedebitis & vos ac: Octavus, Sapientia cum Cherubim. Nonus, Charitas cum Seraphinis. S. Vincent. Ferr. Serm. 2do. pro Dom. 1. Pascha.

Jako w Niebie jest dziewięć Chorów Anielskich, tak i na tym Świecie jest tyleż sposobów dobrego życia równających się z dziewięcią Chorów Anielskich. Pierwszy stopień dobrego życia, jest umartwienie przez pokutę. Drugi stopień, Pobożność Duszy z umartwieniem złączona; kiedy tacy schodzą z tego Świata, mieszczą się w Chorze Archaniołów. Trzeci, poświęcanie do umartwienia i pobożności przydane, tacy w Rzędzie Panowania. Czwarty, Cierpliwość w Rzędzie Mocarstwa. Piąty, Jedność i zgoda między bliźniemi. Szósty, Ubóstwo z Stolicami: u Mat. S. w Rozd. 19. Będziecie i wy niedzieli ac. Ośmy, Mądrość z Cherubinami. Dziewiąty, Miłość z Serafinami. Sw. Winc. Ferr. w Kaza. 2. na Nied. 2. Wielk.

Błogosławiony ANGELIN urodził się we Flo-
rencyi Roku Tysiącznego Trzechsetnego
ośmdziesiątego, Dnia dwudziestego dziewiątego
Miesiąca Maja, z Przeswiętney y Starożytney
w Rzeczy - Pospolitey Florenckiey Mazzinghow
Familii pochodzący, z Oyca Augustyna Boni
Spinelli, y Matki Petrelli, zacnego także uro-
dzenia. Ten w młodym wieku pobożnie od
Rodziców wychowany, z osobliwszym nabo-
żeństwem y gorącoscią Ducha modlił się często
do Matki Przenáyswiętszey, usilnie Iey prosząc,
ażeby we wszelkich sprawach młodości Iego,
a mianowicie w Naukach, do których nabycia,
wielkiej w cwiczeniu się przykładął pilności,
była mu sama Przenayswiętsza MARYA Panna
za Nauczycielkę y Mistrzynią. Z natchnienia Bo-
skiego gorące pragnienie do Stanu Zakonnego
mając, gdy sobie pilnie wziął na uwagę, do
ktoregoby Zakonu miał wstąpić, wiele z tey
przyczyny Klasztorów nawiedzał; albowiem
że wszystkich Zakonów Ustawy do iednego
ściągaia się końca, wszystkie mu się podobały,
y dla tego nie wiedząc, w którymby Zakonie

miął się BOGU poświęcić na służbę Jego, często
wzdychał mówiąc : *O gdybym miał tyle ciał ! ile*
Klasztorów , abym w nich wszystkich Bogu służył.
I tak podczas tego w Duchu swoim rozmy-
slania, za rozkazem y natchnieniem Przenay-
świętszey MARYI , Ktorą sobie w tych tro-
skach myśli swoich za Przewodniczkę y
swoię ofobliwszą Opiekunkę przysposobił,
Zakon Karmelitański Dawney Obserwan-
cyi , sobie obrął , co gdy Rodzicom opo-
wiedział , iż to z rozkazu Matki Boskiej uczyni-
nić postanowił , przeciwnych zrazu dla siebie
w tym Ich widział , bo tylko Jego iednego
mieli : poznawszy iednak wolę Boską Przekazni
Rodzice , gdy iuż Habit przyjął Karmelitański
Roku Tysiącznego Czterechsetnego Trzyna-
stego we Florencyi , niewymowną radością
napelnieni zostali. Imienia ANIOŁA nie odmie-
nił , bo Anielskie życie na ziemi prowadzić
postanowił. Z nieprzyjacielem Dusz ludzkich
woiując , zawsze zwycięzcą zostawał , bo gdy
Mu (ile zazdrosny Cnocie) Familii wysokość ,
Dziedziectwa obszerność , stroiow y stołow
wspaniałość przed oczy stawiał , aby Go życia
Zakonnego ostrościami , ubóstwem , postami ,

y innym ustraszył w Cnotach cwiczeniem,
zawsze modlitwą od Niego pokonany uciekać
musał. Jakoż w początkach zaraz wielkie zna-
ki świętobliwości Jego pokazywały się, kiedy
tak postępkim w naukach, iako y życia po-
bożnością, głębokiey pokory, y innych Cnot
znakomitych iasniął przykładem. Zakończy-
wszy Rok Nowicyatu, y Sluby Zakonne BOGU
Naywyższemu oddawszy, za dozwoleńiem Prze-
łożonych udał się na mieszkanie do Konwentu
nazwanego *de la Sylve*, czego wielce pragnął
osobnego, y do Bogomyslności, a ściśłego za-
chowania Obserwancyi Zakonney wyznaczono-
go. Gdzie miał sobie danego od Przełożo-
nych za Nauczyciela Oyca Jakuba *ex Alberti-*
bus; Przeora rzeczonoego Konwentu, który sły-
nął świętobliwością y nauką w opowiadaniu
Słowa Bożego, pod ktorego będąc dyrekcyą
Błogosławiony ANGELIN, wielce postąpił w
nauce y życia pobożności, przykładając usilney
swoiey pilności do urzędu Kaznodzieyskiego,
ktory sprawował aż do Roku Tysiącnego Czte-
rechsetnego Dziewiętnastego. Nie mniey w
Teologii y innych Naukach tak był biegłym,
iż y urząd Lektora Pisma S. sprawować był
go-

godzien. Wyżey wspomnionego Roku na Kapitulie Generalney obrany był Przeorem pomienionego Konwentu *de la Sylve*: w którym to S. Andrzej Korsyn Karmelita teyże Obserwancyi Biskup Fesulański, kiedy pierwszą Ofiarę Mszy S. sprawował, pokazała Mu się Matka Nayswiętsza temi do Niego mówiąc słowy: *Sługą moim Ty jesteś*, I lubo przez pokorę przyjąć nie chciał Przełożęństwa B. ANGELIN, szczegulnie iednak z posłuszeństwa Świętego to uczynił. Na którym Urzędzie dla wielkiej roztropaności w rządzeniu, y pomnażania Obserwancyi Zakonney potwierdzony był aż do Roku Tysiącznego Czterechsetnego Trzydziestego, w którym to czasie iedenastu lat swego Przeorstwa tak był znakomitym w doskonałości Zakonney wszystkim przykładem, że y inne Konwenty wzor od Niego brały. Potym na Kapitulie Generalney Roku Tysiącznego Czterechsetnego Trzydziestego pierwszego postanowiony Kaznodzieją Wielkopostnym we Florencyi, który Urząd z wielkim pragnieniem pożyśkania BOGU Dusz ludzkich sprawując, wiele y zatwardziałyich grzeszników tak przez Kazania, iako y na Spowiedziach do pokuty na-

wro-

wrocil. Taką zaś w mowieniu był udarowany
od BOGA przyjemnością, iż każącego nasłuchać
się do woli nie mogli ludzie. Często bywało że
zamiast słow, Roze y Lilie z ust Iego wycho-
dzące widzieć się dawały: Swiadkami tego ci
ktorzy Kazań Iego słuchali, a mianowicie *Calvus*
y *Gometius* zacni Mężowie Zakonu Kaznodziey-
skiego, y Obraz Iego starodawny tak malowa-
ny we Florencyi jest tego dowodē Zgodnemi zaś
głosami Tuscyi Prowincyałem obrany. Na kto-
rym Przełożenstwie, czułych y pilnych w swo-
ich powinnościach w osobliwszey miał swoiey
pieczy, Opieszałych w drodze Pańskiej słowem y
przykładem do postępu pobudzał, upornym gniew Boski, y pokorę przed oczy
stawiał, y nie mogło się nic takowego znaleźć
do urzędu Prowincyała należącego, czego by
ANIOŁ Anielskimi Cnotami przyozdobiony
w swoiey Prowincyi Tuscyi nie uczynił. Po
skończonym Prowincyałstwie, Przeorem zno-
wu w Konwencie Florenckim z rozkazu Nay-
przewielebnieyszego Oyca Generała *Jana Tucey*
bydź musiał, gdzie się sługą nienagannym u
wszystkich pokazał, doskonałą Obserwancyą
pomnázaiąc y utwierdzaiąc. Nad to od Oyca

Sw.

S. EUGENIUSZA czwartego naznaczonego Kom-
misfarzem y Spowiednikiem dwóch Kłaśztorow
Zakonnicy Sw. Augustyna, y S. Katarzyny Za-
konowi Karmelitańskiemu inkorporowanych,
y osobliwszym Dozorcą trzeciego Kłaśztoru Pa-
nieńskiego S. Lucyi. Do Przenajświętszey MA-
RYI Panny gorące miał nabożeństwo, przed Iey
Obrazem klęcząc, codziennie Iey Godzinki
odmawiał, wielką miłością pałając ku Matce
Boskiej. Często ziołami tylko ciało swoje
posilał, ściśle y osobne od innych prowadząc
życie. Na koniec postami y innemi ciała u-
dręczeniami znędniony, gdy się trzy dni do
Święta Wniebowzięcia Matki Boskiej z oso-
bliwszym gotował nabożeństwem, tegoż Święta
Tajemnicę rozważając, w sam dzień Wniebo-
wzięcia Matki Najswiętszey w ciężką zapadł
febrę, w duchu iednak podniesiony ku BOGU,
godzien. był słyszeć uwiadomienie od Matki
Boskiej o godzinie bliskiey śmierci, do ktorey
się wszystkiemi Sakramentami opatrzony go-
tując mówił: *Pragnę Panno y Matko bydlę roz-
wiązanym, a żyć z Chrystusem.* Wokoło Błogo-
ślawionego ANGELINA stali Bracia, do kto-
rych rzekł, ażeby w włoścennicę przyoble-

czo-

czony, popiołem posypyany, y na Ciernia Snopkach był złożony; a zatym łzami się zaląwszy, Duszę swoją BOGU polecał, myśl swoją w Męce Pańskiej a oczy w Krucyfiksie zatopiwszy. Na ostatek oczy w Niebo podniósł, y owe Dawidowe mówiąc Słowa: *leżeli na nieprawości wspomnisz Panie, a ktoż wytrzyma?* wesoły Ducha BOGU oddał w Konwencie Florenckim: y tam Święte Relikwie Ciała Jego spoczywają, z tym dla wiekopomney życia Jego sławy napisem.

*Quid nos Religio moneat, quid vita pudica?
Et noram, & multos, nunc, docuisse juvat
Carmeli Testes, quorum sum Sacra secutus
ANGELUS, & tanto Nomine dignus eram.*

*Co nam Zakon zaleca, y życie wstydlliwe?
Znałem, y wielom teraz zdadzą się prawdziwe
Nauki Braci moim, z niemi obcowanem.
ANIOL, y godzien tego Imienia zostałem,*

Umarł tedy Błog. ANGELIN Roku Pańskiego Tyśiącznego Czterechsetnego Trzydziestego osmego, Dnia siedmnaśtego Sierpnia,
(C
wie-

wieku zaś swego, Pięćdziesiątego osmego. Du-
szę Jego widzieli Bracia Zakonni Aniołami o-
toczoną, którzy ją do Nieba nieśli spiewając:
Wesel się Sprawiedliwy w Obecności Boga. Takiey
zaś był Świętobliwości Mąż BOŻY, osobliwe
ku Niemu świadczy Nabożeństwo, y ludzie
zbiegający się do Jego Relikwiy Cudami słyną-
cych. Pewna Niewiasta Syna swego na puchli-
nę już umierającego z wielką ufnością do Gro-
bu Błog. ANIOŁA przyniosła, który tam za-
róż ozdrowiał. Ale y wiele innych u tychże
Relikwiy Świętych doznawali ludzie Łask, y
doznają. Z czego niech będzie P. BOG
Cudowny w Świętych swoich na
wieki uwielbiony

A M E N.

13489
Kean

Biblioteka Jagiellońska

stdr0024818

